

§ 214.

Den Part, der har ladet Bidnet indkalde, kan, naar Bidnet har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde dets Afhørelse med den Virkning, at Modparten afskjæres fra at stille Spørgsmaal til Bidnet.

§ 215.

Et Bidne, som anser sig for berettiget til i det Hele eller for en Del at nægte at vidne i den Sag eller for den Ret, maa dog med den af § 218 flydende Indskrenkning møde efter Indkaldelsen og fremsætte sin Indsigelse til Paakjendelse af Retten:

Gaar Indsigelsen ud paa, at Bidnet overhovedet kan nægte at give Møde som Bidne i den Sag eller for den Ret, maa den fremsættes forinden Edfæstelsen.

Bidnet maa oplyse Omstændigheder, af hvilke det kan sees, at Indsigelsen er grundet.

§ 216.

Kjendelser, ved hvilke det trods fremsat Indsigelse paalægges Noget at vidne, kunne gøres til Gjenstand for Besværing til høiere Ret.

Der gives i saa Fald Bidnet en af Retten fastsat Frist til at iværksætte de til Besværingens Sværkættelse nødvendige Skridt. Udløber denne uden at være benyttet, eller fremmes Sagen ikke behørig, anses Besværingen for frafaldet.

§ 217.

Retten kan paa Grund af et Bidnes Indsigelse imod at afgive Forklaring eller imod at møde udsætte Sagen, naar vedkommende Part begjærer dette.

Udsættelsen kan gives paa bestemt Tid eller indtil videre. I sidste Tilfælde kan den Part, som ønsker at fremme Sagen, melde sig hos Rettens Formand, naar Hindringerne ere hævede, og forlange, at han skal beramme en Tid til Sagens Foretagelse samt indkalde alle Vedkommende til Møde.

Ved Forhandlingens Gjenoptagelse bliver da at iagttage Bestemmelsen i § 187 2det Stykke.

§ 218.

Udebliver et indkaldt Bidne uden oplyst lovligt Forfald, og vil Parten ikke frafalde dette Bidnes Førelse, har Retten, naar Indkaldelsen skjønnes at være lovlig iværksat, og Bidnet ikke ses at bo saa langt borte, at det ikke er pligtig at give Møde, strax at affige en Kjendelse ved hvilken der idømmes Bidnet:

a) en Bøde fra 20—200 Kr. og

b) Erstatning for Udgifterne ved det forgjæves afholdte Retsmøde, ligesom

c) Bidnet paany befales at møde til en opgivet Tid, til hvilken Sagens Forhandling udsættes.

Den Part, der fører Bidnet er pligtig at lade Kjendelsen med Fristforelæggelsen betimeligt forkynde for Bidnet. Forsømmes dette, anses Bidnets Førelse uden videre for frafaldet. Men iagttages det, sørger det Offentlige for Straffens Fuldbkyrdelse, medens det overlades til Vedkommende selv, om han vil inddrive Erstatningen.

§ 219.

Møder Bidnet ikke til den paany fastsatte Tid, og vil Parten ikke frafalde dets Førelse, har Retten, naar Kjendelsens og Fristforelæggelsens Forkyndelse skjønnes at være lovlig iværksat, strax at affige en ny Kjendelse, hvorved:

a) Omkostningerne ved det atter forgjæves afholdte Møde paalægges Bidnet,